

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄρθ. 3.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 8 Φεβρουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀπὸ 4 (16) Ὀκτωβρίου 1838 Νόμου, ἀφορῶντος τὴν ὀριστικὴν σύνταξιν τῶν ἐνόρκων καὶ διὰ τὸ ἐνεστῶς ἔτος.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθ. 1.

Ὁ ἀπὸ 4 (16) Ὀκτωβρίου 1838 Νόμος περὶ τῆς ὀριστικῆς συντάξεως τοῦ καταλόγου τῶν ἐνόρκων θέλει ἐφαρμοσθῆ καὶ διὰ τὸ ἐνεστῶς ἔτος

Ἄρθ. 2.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Ἰανουαρίου (1 Φεβρουαρίου) 1840.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΑΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ,

Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄρθ. 4.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 12 Φεβρουαρίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ παρατάξεως καὶ τροπολογίας τοῦ περὶ εὐθύνης τῶν δήμων Νόμου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Παρατηροῦντες, ὅτι ἡ ληστεία ἐξακολουθεῖ ἀκόμη εἰς τινὰς Διοικήσεις τοῦ Κράτους,

Θεωροῦντες, ὅτι ὁ περὶ εὐθύνης τῶν δήμων Νόμος τῶν 10 (22) Νοεμβρίου 1836 συνετέλεσεν εἰς περιστολὴν τῆς ληστείας, καὶ δύναται νὰ συντελέσῃ ἔτι περισσότερο διὰ τῆς προσθήκης ἀναγκαίων τινῶν διατάξεων καὶ διασαφῆσεων, ἐπὶ τῇ κοινῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α'.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ περὶ εὐθύνης τῶν δήμων Νόμου τῶν 10 (22) Νοεμβρίου 1836 παρατείνεται μέχρι τῆς 1. Ἰανουαρίου 1841.

Β'.

Πρὸς τοὺς Δήμους, ἐντὸς τῆς περιφέρειᾶς τῶν ὁποίων πρᾶττονται αἱ ληστείαι, εἶναι συνυπόχρεοι ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν

τῆς ἀποζημιώσεως, κατὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 19 τοῦ διαληθεύοντος Νόμου προσδιορισθεῖσαν ἀναλογίαν, καὶ οἱ δήμοι, ἀφ' ὧν ἐξορμηθέντες οἱ λησταί, ἐπραξαν τὴν ληστείαν, ὡσάκις ἤθελεν ἀποδείχθῃ, ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐντὸς τῆς περιφέρειᾶς αὐτῶν ἐνεφώλευσαν, ἢ ὑπεθάλησαν παρὰ τῶν ἐν αὐτοῖς κατοίκων. Ἐπίσης καὶ οἱ δήμοι, ὅπου οἱ λησταί μετὰ τὴν πράξιν εὗρουσαν ὑποδοχὴν, ἢ ἄλλως πῶς ὑποθάλησονται παρὰ τῶν κατοίκων. Διὰ τὴν ἴσυνυπεύθυνον οἱ δήμοι οὗτοι, ἐξ ὧν ἐξορμήθησαν ἢ εἰς τοὺς ὁποίους κατέφυγον οἱ λησταί, δὲν ἀπαιτεῖται νὰ συνέχωνται μετὰ ἐκεῖνον, εἰς ὃν ἐπράχθη ἡ ληστεία. Ἐν ὅσῳ ὁ εἷς ἢ ὁ ἄλλος τῶν εἰς ταύτας τὰς τρεῖς κατηγορίας ἀνηκόντων δήμων δὲν εἶναι γνωστὸς, ἢ ἀποζημιώσις πίπτει μόνον εἰς τοὺς ἐπιλοίπους, τῶν ὧν ἡ εὐθύνη ἀποδείχθη, ἐπιφυλαττομένου εἰς αὐτοὺς τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναλογούσης ἀποζημιώσεως παρὰ τῶν ἐτέρων δήμων, ἅμα ἤθελεν ἀποδείχθῃ, ἢ εὐθύνη τῶν. Ἄλλ' ἂν τις τῶν ὑπευθύνων δήμων συλλάβῃ ἢ φρονεῖσῃ ὅλους ἢ μέρος τῶν ληστῶν τότε μένει ἐλεύθερος ἀπὸ τὴν πληρωμὴν πάσης ἀποζημιώσεως, ἐκτὸς τῶν καθ' αὐτὸ ἐνόχων καὶ ἰδιαιτέρως συνυπευθύνων δημοτῶν. Ἡ δὲ γενικὴ περὶ ἀποζημιώσεως ὑποχρέωσις μένει εἰς μόνους τοὺς λοιποὺς ὑπευθύνους δήμους.

Γ'.

Οἱ Διοικηταὶ καὶ Ἰποδιοικηταὶ θέλουσιν παύει προσωρινῶς τοὺς δημοτικούς ὑπαλλήλους εἴτε τοὺς δημάρχους, παρέδρους καὶ ἀστυνόμους, ὡσάκις ἤθελον ὑποπέσει οὗτοι εἰς ἀμέλειαν τῶν χρεῶν αὐτῶν, καθ' ὅσον ἀνάγεται εἰς τὴν ληστείαν ὀφείλουσιν δὲ νὰ ἀναφέρωσι ἄνευ ἀναβολῆς τὰ αἰτία τῆς παύσεως ταύτης εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν, ἧτις θέλει Μᾶς προτείνει ὅσον τάχος ἢ τὴν ἐπὶ τινος προσδιορισμένου καιροῦ ἢ τὴν παντελεῖ παῦσιν αὐτῶν, ἀναλόγως τῶν προκαλεσάντων τὴν παῦσιν αἰτίων.

Δ'.

Οἱ Διοικηταὶ καὶ Ἰποδιοικηταὶ, οἵτινες ἤθελον ὑποπέσει εἰς ἀμέλειαν τῶν καθηκόντων τῶν, ὡς πρὸς τὴν ληστείαν ἐν γένει, καὶ ἰδίως ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κατὰ τῶν δήμων ἐκδομένων ἀποφάσεων ἐπὶ ἀποζημιώσεσι, θέλουσιν τιμωρεῖσθαι πειθαρχικῶς παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν, καὶ μάλιστα μετὰ προσωρινῆν παῦσιν περὶ τῆς προσωρινῆς ταύτης παύσεως θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς ἡμᾶς ἄνευ ἀναβολῆς ἐκθέσεις, διὰ τὰς διατάττομεν τὰ περαιτέρω.

Ε'.

Ὁ Α'. §. τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ περὶ εὐθύνης τῶν δήμων Νόμου σαφηνίζεται ὡς ἑφεξῆς.

Ἀπὸ τὴν κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν τῶν αὐτοεργῶν τῆς ληστείας, τῶν λησταποδόχων καὶ τῶν λοιπῶν ἐν γένει συνενόχων τῆς ληστείας ἀλληλεγγύως.

Σ'.

Τὸ δὲ ἄρθρον 22 τοῦ αὐτοῦ Νόμου, ὡς ἀκολουθεῖ.

Αἱ Διοικητικαὶ ἀρχαί, εὐθὺς ἀφοῦ μάθωσι τὸ ὄνομα τοῦ ἐνόχου τῆς ληστείας, θέλουσιν τὸ ἀναγγέλλει εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα, ὅστις ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ ἄνευ ἀναβολῆς τὰ πρὸς ἕκδοσιν ἐντάλματος συλλήψεως καὶ νὰ στέλλῃ ἀντίγραφον αὐτοῦ εἰς τοὺς προϊσταμένους τῶν Διοικήσεων, ἐνθα ὁ ληστής ἔχει τὴν κατοικίαν ἢ περιουσίαν του, ἐκδοθέντος τοῦ τῆς συλλήψεως ἐντάλματος, τῶν μὲν πασιδῆλων καὶ πασιγνώστων ἢ ἄλλων ἀποδειγμένων ληστῶν ἢ κινητῆ καὶ ἀκίνητος περιουσία καταλαμβάνεται, καὶ πωλεῖται ἀμέσως ἢ κινητῆ τῶν δὲ ὑπόπτων ἐπὶ ληστεία ἢ περιουσία κινητῆ τε καὶ ἀκίνητος πρέπει νὰ κατασχεθῇ. Εἰς ἀμφοτέρας δὲ τὰς περιπτώσεις ἐξαιρουμέντα

τά απόλυτως αναγκαία πρὸς γρήσιν τῶν οἰκογενειῶν τῶν λη-
στῶν ἱμάτια καὶ στρώματα, καὶ τὰ πρὸς τροφήν διὰ τρεῖς τὸ
πολὺ μῆνας. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ὀφείλει ἡ Διοικητικὴ ἀρχή, ἄ-
μα λάβῃ γνώσιν τοῦ ἐκδοθέντος ἐντάλματος συλλήψεως, νὰ
ζητήσῃ παρὰ τοῦ προέδρου τῶν ἀρμοδίων πρωτοδικῶν τὴν εἰ-
ρημένην κατάστασιν, καὶ εἰς τὴν πρώτην περίστασιν τὴν πώ-
λησιν, φυλαττομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς πολι-
τικῆς δικονομίας, ἰδίως δὲ τῶν ἀρθρῶν 1035, 888, 889, 961,
962, 1040.

Ἐκ τῶν κατασχεθέντων ἢ πωληθέντων πραγμάτων λαμβά-
νεται κατὰ δικαστικὴν ἀπόφασιν ἢ ἀποζημίωσιν τοῦ ἀρμοδίου
δήμου καὶ πληρῶνται τὰ ἐξόδα τῆς κατὰ τῶν ληστῶν στα-
λείσης ἐνόπλου δυνάμεως, καὶ τοῦ δικαστηρίου.

Ἡ λύσις τῆς κατασχεσεως τῆς περιουσίας τῆς δευτέρας κα-
τηγορίας τῶν ληστῶν, καὶ τῆς ἀκινήτου τῆς πρώτης, δύναται
νὰ γενῆ μόνον διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως κατ' αἰτήσιν τῶν
ἐχόντων νόμιμον συμφέρον, ἢ κατὰ παραίτησιν τῆς προκαλε-
σάσης αὐτὴν Διοικητικῆς ἀρχῆς.

Ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου ἀνατίθεται
εἰς τὰς ἡμετέρας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν
Γραμματείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Φεβρουαρίου 1840.

Ο Θ Ω Ν

ΣΧΜΑΤΣ, Α. Γ. ΚΡΕΙΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ,
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 5.

ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 19 Μαρτίου

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Περὶ τῆς διὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐξελέγξεις τῶν
λογαριασμῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 18 τοῦ ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου
1833 καταστατικοῦ τοῦ ἡμετέρου Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὀρί-
ζοντος, τὸ πολὺ δώδεκα μῆνας μετὰ τὴν ἐκπνευσιν ἐνὸς οἰκο-
νομικοῦ ἔτους, νὰ ἦναι ἐντελῶς ἀποπαρατωμένον τὸ ἐλεγκτι-
κὸν ὅλον τοῦ κράτους.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ καθυστέρησις τῆς ἐξελέγξεως λογαριασμῶν
πολλῶν ἀπὸ τὸ 1833 μέχρι τοῦ 1838 ἔτους ἐπιφέρουν πρόσ-
κομμα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀνωτέρω διατάξεως, ἐν ὅσῳ τὸ
ἀ. τμήμα τοῦ ἡμετέρου Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου εἶναι ἐπιφορτι-
σμένον τὴν ἐξελεγεῖν ὅλων τῶν ἀπὸ τοῦ 1833 λογαριασμῶν,
κατὰ τὸ ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου 1836 Διάταγμα ἀρ. 4 (ἐφημερίς
τῆς Κυβερνήσεως ἀριθ. 62, Σελ. 324.)

Θέλοντες νὰ καταστήσωμεν δυνατὴν τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν
τῆς διὰ πολλοὺς λόγους οὐσιωδιστάτης διατάξεως τοῦ ἀρ. 18
τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμ-
ματείας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

1. Τὸ πρῶτον τμήμα τοῦ ἡμετέρου Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου
θέλει ἐνασχολεῖσθαι εἰς τὸ ἐξῆς ἐκάστοτε εἰς τὴν ἐξελεγεῖν τῶν

λογαριασμῶν τῆς χρήσεως τοῦ τελευταίου ἔτους, καὶ χροώττει
νὰ φροντίξῃ, ὥστε εἰς δώδεκα μῆνας, μετὰ τὴν ἐκπνευσιν ἐκά-
στου διοικητικοῦ ἔτους νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὴν ἐξελεγεῖν ὅλων
τῶν λογαριασμῶν τοῦ ἔτους τούτου.

2. Εἰς τὸ δεύτερον τμήμα τοῦ ἡμετέρου Ἐλεγκτικοῦ Συνε-
δρίου, ἐνασχολούμενον μέχρι τοῦδε εἰς τοὺς ἀπὸ τοῦ 1822 μέ-
χρι τοῦ 1833 λογαριασμοὺς, ἀνατίθεται τοῦ λοιποῦ ἢ ἐξελεγε-
ξίς καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ 1833 μέχρι τέλους τοῦ 1838 ἔτους λο-
γαριασμῶν.

3. Οἱ ἐλεγκταὶ καὶ πᾶρεδροι οἱ ἀποτελοῦντες μέρος τοῦ
πρώτου τμήματος θέλουσι μείνει ἐντοσούτῳ, κατ' ἐξαιρέσιν, ἐ-
πιφορτισμένοι μὲ τὴν ἐξελεγεῖν τῶν λογαριασμῶν, ὅσοι ἤδη πα-
ρεπέμφθησαν εἰς αὐτοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 33 τοῦ καταστατικοῦ
τοῦ Συνεδρίου καὶ ἕκαστος αὐτῶν θέλει τοὺς εἰσάξει εἰς τὸ β'.
τμήμα κατὰ πρώτην ἢ δευτέραν ἐπιθεώρησιν ἀντικατασταίνων
εἰς τοιαύτην περίστασιν ἐκείνον ἐκ τῶν ἐλεγκτῶν ἢ παρέδρων
τοῦ δευτέρου τμήματος, ὅστις ἀντιστοιχεῖ μὲ αὐτὸν κατὰ τὴν
τάξιν τοῦ διορισμοῦ, σύμφωνα μὲ τὸ ἀπὸ 28 Ἰανουαρίου 1837,
ὑπ' ἀριθ. 19,719 Διάταγμα.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται
τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9(21) Μαρτίου 1840.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Διευθυντής Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Περὶ τῆς εἰς τὰ ταμεία ἀποδοχῆς τῶν Ἀμερικανικῶν ταλλήρων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμ-
ματείας συγχωρούμεν, πρὸς εὐκολίαν τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ὀ-
φειλετῶν, νὰ γίνωνται δεκτὰ εἰς τὰ Βασιλικά ταμεία τὰ τάλ-
ληρα τῶν ἐξῆς πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, Μεξικῆς, Βολιβίας, Πε-
ρου, Χιλῆς, καὶ Ριοδελοπλάτας, εἰς ἣν τιμὴν ἐσυγχωρήθη νὰ
κυκλοφοροῦν ἐντὸς τοῦ Κράτους διὰ τῆς ἀπὸ 9(21) Νοεμβρίου
1835 ἀποφάσεώς Μας, δηλαδὴ πρὸς δραχμὰς ἑξ.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται
τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Φεβρουαρίου (5 Μαρτίου) 1840.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Διευθυντής Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 6.

ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 20 Μαρτίου.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ δημοιρεσιῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 53—56 καὶ 58, §, 2 τοῦ περὶ
δήμων Νόμου, κατ' ἃ ἡ ὑπηρεσία τῶν δημάρχων, παρέδρων καὶ